

Dzięki modlitwie różańcowej poznaję Pana Jezusa

9



Cele katechetyczne

- kształtowanie podstawowych umiejętności potrzebnych do odmawiania różańca;
- zachęcenie do odmawiania różańca z rozważaniem tajemnic różańcowych jako słowa kierowanego przez Boga do człowieka;
- uświadomienie, że odmawianie różańca pomaga bardziej poznać życie Jezusa i Maryi.



Treści

- czym jest różaniec i jak się go odmawia;
- postawa modlitwy – cierpliwość, skupienie i wyciszenie;
- różaniec jako naśladowanie modlitwy Maryi: „rozważania w swoim sercu”;
- różaniec – droga do głębszego poznania Jezusa i Maryi.



Wymagania

Uczeń:

- umie odmawiać różaniec;
- wymienia poszczególne części różańca, poszczególne tajemnice;
- wie i tłumaczy, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika;
- opowiada, dlaczego różaniec jest pomocą w poznawaniu Jezusa i dlaczego uczy słuchać i rozumieć Boga.



Postawy

Uczeń:

- odkrywa znaczenie i sens modlitwy różańcowej w swoim życiu;
- wie i objaśnia, co to jest postawa modlitewna i zachowuje ją w czasie odmawiania różańca.



Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; ilustracje; piosenka; różaniec; kartki i flamastry do gry w kalambury.



Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; wspólne rozwiązywanie zadań z podręcznika; modlitwa różańcem na lekcji; zabawa w kalambury – odgadywanie tajemnic różańcowych; założenie klasowej róży różańcowej.



Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja muzyczna – pieśni i piosenki religijne związane z tematem: „Uczyńcie, co wam mówi Syn”;
- edukacja językowa – słownictwo: „Jezus Chrystus”, „Maryja”, „różaniec”, „tajemnica różańcowa”, „postawa modlitewna”.



Propozycja realizacji:

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Pozdrowienie anielskie* albo *Anioł Pański*.
2. Pokazanie uczniom kilku reprodukcji ukazujących Maryję z Jezusem w różnych sytuacjach życia rodzinnego, a także reprodukcję Zwiastowania i Pietę. Można też posłużyć się opowiadaniem, bajką ukazującymi niepowtarzalny związek matki i dziecka.
3. Katecheta może opowiedzieć o objawieniach w Lourdes, Fatimie: przedstawia dzieciom prośby Matki Bożej skierowane do osób, które Ją widziały; pokazuje zdjęcia dzieci fatimskich, św. Bernadetty, św. Dominika, a także kilka ilustracji z życia Maryi i Jezusa. Omówienie zdjęć i ilustracji. Odczytanie przykładowego fragmentu z Pisma Świętego w powiązaniu z jedną z ilustracji. Można wykorzystać zabawę słowno-ruchową o Maryi*.
4. Omówienie tekstów *Pozdrowienia anielskiego* i *Modlitwy Pańskiej*, wskazanie na biblijne pochodzenie tych tekstów; pytania: Czy macie w domu różańce? Kto się na nich modli? Kiedy modlicie się na różańcu? Zadanie 2 z podręcznika.

* P. Mathson, *Rok liturgiczny dla dzieci*, Poznań 2000, s. 40.

5. Narysowanie na tablicy lub w zeszytach różańca, zadanie 1 z *Kart pracy*.
6. Odczytanie dzieciom opowiadania „Na wzór Maryi”^{*}; w czasie omawiania opowiadania należy podkreślić, że poznanie życia Pana Jezusa i Maryi pomaga w naśladowaniu ich postaw, uczy słuchania Pana Boga. Pełnienie woli Boga jest konieczne w życiu, aby było one przepełnione wiarą i miłością do Niego i ludzi.
7. Przypomnienie, że tajemnice różańca (jak w życiu) opisują chwile radosne, pełne światła, bolesne i chwalebne. Podkreślenie aktualności modlitwy różańcowej. Wyjaśnienie tajemnic światła. Wytłumaczenie, że różaniec jest rozważaniem życia Pana Jezusa i Maryi, a więc składa się na tę modlitwę poznawanie życia Jezusa i Maryi oraz wsłuchiwanie się w głos Pana Boga. Zadanie 1 i 4 z podręcznika, zadanie 2 z *Kart pracy*. Dla bardziej zaawansowanej grupy można zaproponować zabawę w kalambury: „odgadywanie tajemnic różańcowych”.
8. Odmówienie z dziećmi jednej tajemnicy różańca. Zachęcenie ich do udziału w nabożeństwach październikowych. Zapisanie w zeszytach, kiedy są one odprawiane. Zachęcenie dzieci do tego, aby po każdorazowym udziale w nabożeństwie październikowym narysowały w zeszyście serce lub kwiatek.
9. Zaproponowanie, aby dzieci wykonały w domu (z pomocą rodziców) różańce z dowolnych materiałów, a także, aby narysowały jedną ze scen różańcowych w zeszyście lub na osobnych kartkach.
10. Można też przekazać rodzicom i samym dzieciom informacje zachęcające do tworzenia Kół Żywego Różańca. Podkreślenie, że wspólnoty te są źródłem dobra duchowego dla ich uczestników. Zadanie 3 z podręcznika. Zachęcenie do wspólnego odmawiania różańca w rodzinie.
11. Sprawdzenie wykonania zadań z podręcznika, utrwalenie treści lekcji.
12. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.

W wielu parafiach powstają Koła Żywego Różańca dla rodziców modlących się za swoje dzieci, a także Koła Żywego Różańca dla dzieci. Może uda się powołać w klasie nowe róże Żywego Różańca.

^{*} B. Ferrero, *Czasami wystarcza promyk słońca*, Warszawa 2000, s. 77-78.

Matka Boża nigdy nie pozostaje dłużna wobec wielkiej miłości okazywanej Jej w modlitwie różańcowej. Liczne wota znajdujące się we wszystkich Jej sanktuariach są tego najlepszym dowodem. Św. Jan Paweł II, który całe swoje życie zawierzył Maryi, w modlitwie różańcowej widział źródło mocy dla Kościoła u progu trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa, dlatego nieustannie przypominał o potrzebie odmawiania tej modlitwy. Jest tak ważna, ponieważ odwołuje się do teraźniejszości: „Módl się za nami grzesznymi (teraz)...”. „Teraz” to chwila obecna naszego pielgrzymowania przez życie. Musimy trwać w niej, wierni Bogu, w drodze do Królestwa Bożego. Teraz, jako ludzie grzeszni, potrzebujemy współczucia i pomocy. Otrzymujemy je wraz z miłosierdziem Boga właśnie poprzez modlitwę różańcową.

GENEZA KÓŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Kiedy na początku XIX w. we Francji różaniec wydawał się modlitwą martwą i bezowocną, 28-letnia Paulina Jaricot założyła w 1822 roku w Lyonie Stowarzyszenie Żywego Różańca. Postanowiła tchnąć życie w przeżywającą kryzys pobożność różańcową i włożyć różańce w ręce młodych ludzi, intelektualistów, robotników, aby jak sama mówiła: „dokonać zjednoczenia serc, aby przez zasługi Jezusa i Maryi wyprosić nawrócenie grzeszników, wywyższenie Kościoła, utrzymanie wiary w krajach katolickich i rozszerzenie wiary na cały świat”.

ISTOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Żywy Różaniec jest zorganizowaną wspólnotą osób, które modlą się codziennie na różańcu. Organizacja wspólnoty odpowiada budowie różańca. 20 osób tworzy tzw. „Żywą Różę” (tak jak 20 tajemnic różańcowych – wydarzeń z życia Jezusa i Maryi). Każda osoba odmawia codziennie jedną tajemnicę, czyli 20 osób odmawia cały różaniec. Co miesiąc członkowie Żywej Róży wymieniają się tajemnicami. Odmawianiu różańca towarzyszy rozważanie poszczególnych wydarzeń biblijnych, modlitwy *Ojcze nasz* i *Chwała Ojcu*. Ważne jest to, że wszyscy członkowie Róży codziennie modlą się w tej samej intencji, która jest również zmieniana co miesiąc. Takie zasady obowiązują na całym świecie.